

ДОГОВОР
между Република България и Република Тунис за взаимно насърчаване и защита на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от XXXVIII Народно събрание на 28 март 2001 г. — ДВ, бр. 35 от 2001 г. В сила от 15 октомври 2003 г.)

Република България и Република Тунис, наричани по-долу „договарящи се страни“, желяейки да насърчат икономическото сътрудничество във взаимна изгода на двете страни; възнамерявайки да насърчат и създадат благоприятни условия за инвестиции на инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна; признавайки необходимостта от стимулиране и защита на чуждестранни инвестиции с цел да поощрят икономическото развитие; се договориха за следното:

Член 1
Определения

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиция“ означава всякакъв вид вложение на инвеститор от едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна в съответствие със законите и разпоредбите на последната, и по-специално, но не изключително:

- а) право на собственост върху движимо и недвижимо имущество, както и други ограничени вещни права, като ипотечи, залози, права на задържане и подобни права;
- б) акции и дялове в компании и други форми на собственост или участие в компании и предприятия;
- в) облигации на дружества;
- г) парични вземания или искиове за изпълнение, които имат икономическа стойност;
- д) права на интелектуална собственост, такива като авторски права, патенти, лицензи, търговски марки, търговски наименования, промишлени образци, права върху технологични процеси, ноу-хау и гудуил;
- е) права, предоставени във връзка с концесии, по силата на закон или договор.

Инвестицията включва и увеличението на стойността на вложенията, определени в точки „а“ до „е“, включително чрез реинвестиране на приходите от тях и всяка промяна във формата на инвестициите не засяга техния характер на инвестиции, при условие че това увеличение и тази промяна са направени в съответствие със законите и разпоредбите на договарящата се страна, на чиято територия са били извършени инвестициите.

2. Понятието „инвеститор“ означава:

- а) всяко физическо лице, което има националността на една от договарящите се страни в съответствие с нейните закони и разпоредби;
- б) всяка компания, предприятие, дружество, организация или асоциация, обособена или учредена или по друг начин надлежно регистрирана съгласно законите и разпоредбите на една от договарящите се страни.

3. Понятието „територия“ означава:

- а) по отношение на Република България: държавната територия, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Република България упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
- б) по отношение на Република Тунис: територията под нейния суверенитет, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Република Тунис упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

4. Понятието „приходи“ означава: сумите, получени от инвестиции, и по-специално, но не изключително включва печалби, лихви, дивиденди, доходи от капитал, роялти, такси за управление, техническа помощ или други такси.

Член 2
Насърчаване и защита на инвестициите

1. Всяка договаряща се страна насърчава инвестициите на инвеститорите на другата договаряща се страна на своята територия, допуска такива инвестиции в съответствие със своите закони и разпоредби и във връзка с необходимите мерки за поддържане на общественя ред им предоставя справедливо и безпристрастно третиране и пълна защита и сигурност.

2. В съответствие със своите закони и разпоредби всяка от договарящите се страни разглежда благоприятно въпросите, отнасящи се до влизането, престоя, работата и придвижването на нейната

територия на граждани на другата договаряща се страна, които упражняват дейност, свързана с инвестициите, определени в този договор, както и на членовете на техните семейства.

3. В случай на реинвестиране на приходите от инвестиция тази реинвестиция и приходите от нея се ползват от същата защита, както и първоначалната инвестиция.

Член 3

Режим на най-облагодетелствана нация и национален режим

1. Всяка договаряща се страна предоставя на своята територия на инвестициите, направени от инвеститори на другата договаряща се страна, третиране, което в никакъв случай не е по-малко благоприятно от това, предоставено на инвестициите, направени от собствените ѝ инвеститори, или на инвестициите, направени от инвеститорите на която и да е трета държава, в зависимост от това кое е по-благоприятно.

2. Всяка договаряща се страна предоставя на своята територия на инвеститорите на другата договаряща се страна по отношение на управлението, поддържането, използването, владението, продажбата или ликвидацията на техните инвестиции третиране, което в никакъв случай не е по-малко благоприятно от това, предоставено на своите собствени инвеститори или на инвеститорите на която и да е трета държава, в зависимост от това кое е по-благоприятно.

Член 4

Изключения

Разпоредбите на член 2 и 3 от този договор не се тълкуват като задължаващи някоя от договарящите се страни да предоставя на инвеститорите на другата договаряща се страна и техните инвестиции настоящата или бъдещата полза от каквото и да било предимство или привилегия, които може да са предоставени от първата договаряща се страна на инвеститори и техните инвестиции на трета държава, по силата на:

а) участие във или асоцииране към съществуващи или бъдещи митнически съюзи, зони за свободна търговия, икономически общности, международни институции, както и други международни договори, водещи до такива съюзи и други форми на икономическо сътрудничество; или

б) всякакво многостранно или двустранно споразумение или договореност, отнасящи се изцяло или преимуществено до данъчното облагане.

Член 5

Обезщетение за загуби

На инвеститорите на една от договарящите се страни, чиито инвестиции претърпят загуби на територията на другата договаряща се страна, дължащи се на война, друг въоръжен конфликт, извънредно положение, въстание, бунт или метежи или други подобни събития, се предоставя от другата договаряща се страна по отношение на възстановяване, обезщетение, компенсация или друго уреждане третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвеститорите на която и да е трета държава или на своите собствени инвеститори в зависимост от това кое е по-благоприятно.

Член 6

Отчуждаване

1. Инвестициите на инвеститори на някоя от договарящите се страни няма да бъдат национализирани, отчуждавани или подложени на мерки, имащи ефект, равен на национализация или отчуждаване (по-нататък наричани „отчуждаване“) на територията на другата договаряща се страна, освен за отчуждаване, извършено в обществен интерес, на недискриминационна основа, по надлежния законов ред и срещу навременно, адекватно и ефективно обезщетение.

2. Такова обезщетение ще възлиза на пазарната стойност на отчуждената инвестиция непосредствено преди отчуждаването или преди предстоящото отчуждаване да е станало обществено известно по такъв начин, че да засегне стойността на инвестицията. Обезщетението ще бъде изплатено без забавяне.

3. Засегнатият инвеститор има право на незабавно преразглеждане по закона на договарящата се страна, извършваща отчуждаването, от съдебен или друг компетентен и независим орган на тази договаряща се страна, на неговия случай, на стойността на неговата инвестиция и на плащането на обезщетение, в съответствие с принципите, изложени в алинея 1 на този член.

Член 7

Преводи

1. Всяка договаряща се страна след изпълнението на всички фискални задължения предоставя свободен превод на:

а) доходи от инвестицията, като лихви, дивиденди, печалби и други реализирани доходи;

б) възнаградението, получено от граждани на другата договаряща се страна във връзка с инвестиции, направени на нейната територия в съответствие с нейните закони и разпоредби;

- в) сумите, необходими за изплащането на заеми, заплащане на патенти, лицензионни такси или други такси, свързани с инвестицията;
- г) приходите, получени от продажбата или ликвидацията на инвестицията или на част от нея;
- д) компенсация, обезщетение за загуби, обезщетение за отчуждаване или друго плащане съгласно членове 5 и 6.

2. Преводите, посочени в алинея 1 на този член, се извършват без забавяне в свободно конвертируема валута.

3. Преводите се извършват по пазарния валутен курс в деня на превода.

Член 8

Суброгация

Ако една договаряща се страна или определена от нея агенция извърши плащане на свои собствени инвеститори по силата на гаранция, дадена във връзка с инвестиция на територията на другата договаряща се страна, последната договаряща се страна ще признае:

- а) прехвърлянето по закон или съгласно договор на всяко право или иск, принадлежащо на инвеститора върху първата договаряща се страна или определената от нея агенция, и
- б) правото на първата договаряща се страна или определената от нея агенция, по силата на суброгация, да упражнява правата и предявява исконете на този инвеститор и поема задълженията, свързани с инвестицията, до размера на праводателя.

Член 9

Спорове между договаряща се страна и инвеститор на другата договаряща се страна

1. Всеки спор между инвеститор на една от договарящите се страни и другата договаряща се страна, отнасящ се до задълженията на последната, произтичащи от този договор във връзка с инвестиция на инвеститора, се разрешава, доколкото това е възможно, чрез преговори.

2. В случай че такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на шест месеца от датата, на която някоя от страните по спора е поискала уреждане чрез преговори, засегнатият инвеститор е упълномощен да избере една от следните възможности за разрешаването на спора:

- а) компетентния съд на договарящата се страна, която е страна по спора;
 - б) арбитражен съд ад-хок съгласно Арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право;
 - в) Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове, създаден по силата на Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, подписана във Вашингтон на 18 март 1965 г., в случай че и двете договарящи се страни—страната по спора, и договарящата се страна на инвеститора, са страни по конвенцията.
3. За целите на този член инвестиционен спор се дефинира като спор, който включва:
- а) тълкуването или прилагането на инвестиционен договор между договаряща се страна и инвеститор на другата договаряща се страна;
 - б) заявено нарушаване на някое право, предоставено или създадено въз основа на този договор по отношение на инвестицията;
 - в) тълкуването или прилагането на разрешение за инвестиция, дадено на инвеститор от компетентен орган за чуждестранни инвестиции на договарящата се страна, при условие че отказът за разрешение за инвестиция няма сам по себе си да представлява инвестиционен спор, освен ако такъв отказ не включва заявено нарушаване на някое право, предоставено или създадено въз основа на този договор.

4. Решението на арбитражния съд е окончателно и задължително за двете страни по спора.

Член 10

Спорове между договарящите се страни

1. Спорове между договарящите се страни относно тълкуването или прилагането на разпоредбите на този договор се уреждат, доколкото това е възможно, чрез преговори между договарящите се страни.

2. В случай че спор между договарящите се страни не може да бъде разрешен по този начин в рамките на шест месеца от началото на преговорите, той може да бъде отнесен по искане на някоя от договарящите се страни пред арбитражен съд.

3. Такъв арбитражен съд се съставя за всеки отделен случай по следния начин: в рамките на три месеца от получаването на молбата с искането за арбитраж всяка от договарящите се страни назначава един член на арбитражния съд. Тези двама членове избират гражданин на трета държава, който се назначава за председател на арбитражния съд. Председателят се назначава в рамките на два месеца от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако в сроковете, определени в алинея 3 на този член, необходимите назначения не са извършени, всяка от договарящите се страни, при липса на друго споразумение, може да покани президента на Международния съд в Хага да извърши необходимите назначения. Ако президентът е

гражданин на някоя от договарящите се страна или ако той е възпрепятстван по друг начин да изпълни тази функция, вицепрезидентът ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако вицепрезидентът е гражданин на някоя от договарящите се страни или ако той е възпрепятстван да изпълни тази функция, следващият по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на някоя от договарящите се страни, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.

5. Арбитражният съд постановява решението си въз основа на разпоредбите на този договор, както и въз основа на общоприетите принципи и норми на международното право. Арбитражният съд постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение е окончателно и задължително за двете договарящи се страни. Съдът определя своя собствена процедура.

6. Всяка договаряща се страна поема разходите за своя член на съда и за своето представяне в арбитражния процес. Разходите за председателя и останалите разходи се поемат от договарящите се страни поравно.

Член 11

Приложение на други разпоредби

Ако въз основа на националното законодателство на някоя от договарящите се страни или въз основа на международно споразумение, приложими между договарящите се страни, се предвижда третиране на инвеститорите на другата договаряща се страна или на техните инвестиции, което е по-благоприятно от предвиденото в този договор, прилага се по-благоприятното третиране.

Член 12

Приложение на този договор

Разпоредбите на този договор се прилагат за инвестициите на инвеститори на една от договарящите се страни на територията на другата договаряща се страна в съответствие с нейните закони и разпоредби след 1 януари 1957 г.

Член 13

Влизане в сила, продължителност и прекратяване на договора

1. Договорът влиза в сила тридесет дни след датата на получаване на второто от уведомленията, с които договарящите се страни са се уведомили взаимно, че техните конституционни изисквания за влизането в сила на този договор са изпълнени. Договорът е валиден за един първоначален период от десет години и ще бъде продължаван автоматично за периоди от десет години, ако не бъде представено писмено уведомление за прекратяването му 12 месеца преди изтичането на този период.

2. По отношение на инвестициите, извършени преди датата, на която е направено уведомлението за прекратяване на този договор, разпоредбите на членове от 1 до 12 ще останат в сила за по-нататъшен период от десет години от тази дата.

В уверение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени за това от техните правителства, подписаха този договор.

Съставен в София на 24.XI.2000 г., в два екземпляра на български, арабски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия при тълкуването на този договор меродавен е текстът на английски език.

За Република България:
Христо Михайловски,
заместник-министър
на икономиката

За Република Тунис:
Тахар Сиуд,
държавен секретар
на МВНР